

her i Byen, eller Aktiefelskaber og slikt. Det synes mig, at det var dertil, at i alt Fald det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds sigtede; han brugte jo den Udtalelse, at der var noget, der talte for, at man fordrede et Bidrag af dem, der særlig havde Fordel af Kommunens Foranstaltninger, og derved sigtede det ærede Medlem sikkert til de næringsdrivende. Det kan siges, at de have Fordel af de forskellige kommunale Foranstaltninger som Brolægningssvæsenet, Gasbelysning og andet slikt. Men jeg synes dog, at vi maa være enige om, at de, der holde Butik i Kælder eller Stue gennem Grundstat eller Arealstat ere temmelig godt beskattede, og dernæst maa man være enig om, naar man har noget Kendskab til de næringsdrivendes økonomiske Forhold, at det i Virkeligheden hos den største Del af dem staar overordentlig slet. Hvis man selv vil granske lidt i disse Forhold og se, hvorledes de næringsdrivende praktisere sig frem for at finde en Plads, hvor de nogenlunde kunne leve og ernære deres Familie, vil man kunne forstaa, at det vil være svært, selv om der er nogle blandt de næringsdrivende, der kunde rammes og ikke kunne rammes, at gaa ind paa en Huslejeskat, som rammer alle overhovedet. Man kan naturligvis henvise til Lovforslagets § 9, som gaar ud paa, at de kommunale Autoriteter kunne gøre Lempelser i Huslejeskatten og eventuelt helt lade den falde bort. De have ved denne § 9 haft Djet aabent for, at det vilde være svært og uretfærdigt at belejre mange af de næringsdrivende Borgere med større Skat, end de allerede i Forvejen have, og de have derfor indsat § 9, men jeg siger, denne Paragraf er for mig intet, ja den har endog farlige Følger. Den staar for mig som intet, for det første af den Grund, at det er overladt til det kommunale Skøn, om en Mand's Forhold er saaledes, at han bør fritages for Huslejeskatten. Og den Maade at lovgive paa, at det er overladt til andre Autoriteters Skøn, om en Mand skal betale Skat eller ikke, har en særlig Side. Man har Eksempler paa og mange Klager i Djebliffet over, at Autoriteterne ikke ville eftergive Fattighjælp, der er nydt for 5 Aar siden, og der vil sikkert ogsaa blive Klage over, at Autoriteterne ikke saa klart, naar de ikke vilde eftergive Huslejeskatten. Dertil kommer, at skal først en Mand fritages for en Skat, fordi hans økonomiske Forhold i Djebliffet ere slette, vil dette kunne have Indflydelse paa hans Forretningsdrift i Fremtiden, paa hans Kredit, han kan under disse Forhold blive nedsat i det almindelige

Omdømme, hvilket kan have meget svære Følger for ham. Altsaa, jeg sætter ingen Pris paa § 9. Nej, hvad den ærede Minister og de kommunale Autoriteter burde have lagt Vægt paa, er en Formue- og Beslighedsstat eller en Indtægtsstat med stigende Stala. Nu har man jo hørt saa mange Gange, at den heller ikke vil vinde Anklang. Det ærede Medlem for Btborg (Klein) var noget inde derpaa i Gaar, han mente, at hvis en saadan Skat blev forelagt her i Tinget, vilde den sikkert møde ikke saa ganske lille Modstand, men han glemte at sige, at det vilde være, fordi det var en uretfærdig Bestatningsmaade. Jeg kan slutte mig til det, at, hvilken som helst ny Skattereform man end faar, saa ville de, som den hovedsagelig kommer til at ramme, have noget derimod, men hvad det forekommer mig, at det drejer sig om for Lovgivningsmagten, er dette, om det er en retfærdig Skat, man forlanger, en retfærdig Udskrivning af Folkets Midler, man forlanger, man maa da se bort fra Tanken om, at de ere fede af den, der rammes af den. Jeg er overbevist om, at ingen vil erkende, at det er et retfærdigt Skatteforslag, der her ligger paa Tingets Bord. Men hvis vi fik en progressiv Bestatningslov forelagt, er jeg temmelig overbevist om, at man, hvis man ikke overstred alle Grænser, vilde blive enig om, at det var en betydelig mere retfærdig Skat end den, der nu er forelagt, og mig forekommer det, at Lovgivningsmagten har kun dette alene at tage Hensyn til, om det er en retfærdig Udskrivning, en retfærdig Lov, man vedtager. Derfor maa jeg vedblivende anbefale at komme ind paa en saadan.

Jeg skal dernæst gjøre den Bemærkning med Hensyn til min Stilling i det hele til den forøgede Indtægt, der er forlangt af den kommunale Vedelse i Kjøbenhavn. Jeg skal da straks sige, at min Stilling i Aar er den samme som sidste Gang, da denne Sag var til Behandling. Jeg staar paa den Side, at dersom de kommunale Autoriteter trænge til flere Penges, skulle de have dem. Jeg mener, at de have saa store sociale Opgaver at løse, at det vilde være urimeligt, om Lovgivningsmagten vilde sætte deres Virksomhed i Stau ved ikke at give dem forøgede Indtægter, naar de da i ethvert Fald trænge dertil. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Kritik af den kommunale Forvaltning. Det kunde maaske undertiden siges, at der var noget at kritisere. Ja, der er en Tanke oppe i Djebliffet om, at der skal bygges 8 ny Kirker i Kjøbenhavn, og at den kommunale Styrrelse i Hovedsagen skal bygge 8 ny Kirker; det